DOPORUČENÍ EVROPSKÉ RADY PRO SYSTÉMOVÁ RIZIKA

ze dne 15. prosince 2015

o hodnocení přeshraničních účinků opatření makroobezřetnostní politiky a o jejich dobrovolné reciprocitě

(ESRB/2015/2)

(2016/C 97/02)

GENERÁLNÍ RADA EVROPSKÉ RADY PRO SYSTÉMOVÁ RIZIKA,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o makroobezřetnostním dohledu nad finančním systémem na úrovni Evropské unie a o zřízení Evropské rady pro systémová rizika ([1]), a zejména na článek 3 a články 16 až 18 uvedeného nařízení,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 ([2]), a zejména na článek 458 tohoto nařízení,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES ([3]), a zejména na oddíl II kapitoly 4 hlavy VII uvedené směrnice,

s ohledem na rozhodnutí Evropské rady pro systémová rizika ESRB/2011/1 ze dne 20. ledna 2011, kterým se přijímá jednací řád Evropské rady pro systémová rizika ([4]), a zejména na čl. 15 odst. 3 písm. e) a články 18 až 20 uvedeného rozhodnutí,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Finanční systém v Unii je vysoce integrovaný. To znamená, že zahraniční subjekty často poskytují přeshraniční finanční služby. V rámci vnitřního trhu se mohou poskytovatelé finančních služeb v určitém členském státě rozhodnout, zda budou finanční služby poskytovat prostřednictvím dceřiných společností nebo poboček, které se nacházejí v jiném členském státě, nebo zda budou přeshraniční finanční služby poskytovat přímo. Tato situace může vést k tomu, že vnitrostátní makroobezřetnostní politika může mít značné přeshraniční účinky.

(2) Zahraniční poskytovatelé finančních služeb, kteří poskytují přeshraniční finanční služby, a to přímo, nebo prostřednictvím svých poboček v jiných členských státech, nejsou obvykle dotčeni opatřeními makroobezřetnostní politiky, která se uplatňují v případě vnitrostátních poskytovatelů finančních služeb v těchto členských státech. Poskytovatelé finančních služeb, na něž by se jinak tyto požadavky vztahovaly, např. z důvodu, že mají místní dceřinou společnost, jsou v důsledku této skutečnosti motivováni k tomu, aby svou činnost směřovali prostřednictvím alternativních cest, jimiž obejdou opatření hostitelské země. Úniky a regulatorní arbitráž, které jsou důsledkem takového jednání, by mohly narušit účinnost vnitrostátních opatření makroobezřetnostní politiky.

(3) Hospodářská soutěž může být dále narušena, pokud pobočky zahraničních poskytovatelů finančních služeb a zahraniční poskytovatelé finančních služeb, kteří poskytují přeshraniční finanční služby přímo, s cílem zvýšit svůj podíl na trhu využívají svou konkurenční výhodu, a to například nižší kapitálové požadavky na expozice vytvořené v aktivačním členském státě, oproti tuzemským poskytovatelům finančních služeb a dceřiným společnostem zahraničních poskytovatelů finančních služeb v daném členském státě.

(4) Opatření makroobezřetnostní politiky přijatá v jedné zemi budou mít prostřednictvím přeshraničních vazeb vnější účinky na finanční stabilitu v jiných zemích. Obecně budou tyto účinky pozitivní, neboť makroobezřetnostní politika snižuje systémové riziko a pravděpodobnost a dopad systémové krize, čímž rovněž zlepšuje finanční stabilitu v jiných členských státech. Tyto účinky však mohou být rovněž negativní. Například pobočky zahraničních poskytovatelů finančních služeb a zahraniční poskytovatelé finančních služeb, kteří poskytují přeshraniční finanční služby přímo, ačkoli jsou vystaveni stejným rizikům jako tuzemští poskytovatelé finančních služeb a dceřiné společnosti zahraničních poskytovatelů finančních služeb, nemusí obvykle zvyšovat odolnost vůči těmto rizikům, a to například tím, že by se na ně vztahovala vnitrostátní kapitálová opatření v domovském

([1]) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1.
([3]) Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338.
([4]) Úř. věst. C 58, 24.2.2011, s. 4.

členském státě. Pokud tito poskytovatelé finančních služeb kromě toho využívají konkurenční výhodu oproti tuzemským poskytovatelům finančních služeb a dceřiným společnostem zahraničních poskytovatelů finančních služeb, mohlo by je to motivovat ke zvýšení jejich expozic vůči příslušným makroobezřetnostním rizikům v aktivačním členském státě, čímž je domovský členský stát vystaven vyššímu riziku. Pokud by se tato makroobezřetnostní rizika související s poskytováním finančních služeb měla naplnit, mohly by se kapitálové rezervy těchto poskytovatelů finančních služeb ukázat jako nedostatečné, což by mělo negativní důsledky pro jejich domovské finanční systémy.

(5) S ohledem na tyto skutečnosti a s cílem zajistit, aby makroobezřetnostní politika byla účinná a konzistentní, musí tvůrci makroobezřetnostní politiky tyto přeshraniční účinky řádně zohlednit a je-li to důvodné, musí za účelem jejich řešení použít vhodné nástroje této politiky. Za účelem dosažení tohoto cíle Evropská rada pro systémová rizika (ESRB) doporučuje použít přístup, který je založen na dvou hlavních pilířích, a to na: a) systematickém hodnocení přeshraničních účinků makroobezřetnostní politiky a b) koordinované politické reakci ve formě dobrovolné reciprocity opatření makroobezřetnostní politiky v případě potřeby. Je rovněž důležité, aby tyto pilíře byly v rámci Unie provedeny co nejkonzistentněji.

(6) Systematickému hodnocení přeshraničních účinků makroobezřetnostní politiky dosud nebyla věnována pozornost, jakou si zaslouží. To je částečně dáno tím, že znalost (možných) kanálů přeshraničních dopadů je stále omezena a že dostupné údaje dosud nebyly zcela vyhodnoceny s cílem analyzovat přeshraniční účinky. ESRB se tedy domnívá, že je důležité, aby všechny dostupné údaje byly používány systematicky s cílem lépe porozumět a zhodnotit přeshraniční účinky.

(7) Je důležité stanovit postup, který se zaměřuje na systematické hodnocení přeshraničních účinků makroobezřetnostní politiky a jehož cílem je zajistit, aby tvůrci makroobezřetnostní politiky případné přeshraniční účinky jimi navrhovaných opatření hodnotili *ex ante*. S ohledem na stávající požadavky vyplývající z nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ([1]), směrnice 2013/36/EU a doporučení Evropské rady pro systémová rizika ESRB/2013/1 ([2]) by tvůrci makroobezřetnostní politiky měli skutečné přeshraniční účinky svých politik kromě toho hodnotit rovněž *ex post*. Analýzy, které provádějí členské státy, doplní analýzy, které provádí ESRB.

(8) Koordinovaná politická reakce, kterou podporuje ESRB, má formu ujednání o dobrovolné reciprocitě opatření makroobezřetnostní politiky. Dobrovolný charakter ujednání, který vyplývá z povahy doporučení ESRB ([3]), tuto dobrovolnou reciprocitu odlišuje od povinného uznávání určitých opatření makroobezřetnostní politiky podle práva Unie. S výjimkou doporučení A o hodnocení přeshraničních účinků a doporučení B o oznamování opatření makroobezřetnostní politiky není záměrem tohoto doporučení uplatňovat opatření makroobezřetnostní politiky, v jejichž případě právo Unie zakotvuje povinné uznávání. Povinné uznávání je v současné době zakotveno v případě opatření přijatých podle čl. 124 odst. 5 a čl. 164 odst. 7 nařízení (EU) č. 575/2013 a v případě proticyklické kapitálové rezervy, je-li stanovena pod hranicí pro povinné uznávání. Stejná výjimka platí pro sazby proticyklických kapitálových rezerv, které jsou nad hranicí pro povinné uznávání, neboť doporučení Evropské rady pro systémová rizika ESRB/2014/1 ([4]) již nyní podporuje úplné uznávání sazeb proticyklických kapitálových rezerv mezi členskými státy.

(9) S cílem zajistit, aby vnitrostátní opatření makroobezřetnostní politiky byla účinná a konzistentní, je důležité doplnit povinné uznávání podle práva Unie dobrovolnou reciprocitou, čímž se vnitrostátní opatření makroobezřetnostní politiky budou vztahovat i na pobočky zahraničních poskytovatelů finančních služeb a zahraniční poskytovatele finančních služeb, kteří poskytují přeshraniční finanční služby přímo. Konečným cílem je dosáhnout toho, aby se na stejný druh rizikové expozice v daném členském státě uplatňoval stejný soubor makroobezřetnostních požadavků, a to bez ohledu na právní status poskytovatele finančních služeb nebo místo, kde se tento poskytovatel nachází. Opatření makroobezřetnostní politiky založená na expozici, zejména opatření, která jsou zaměřena na určitou rizikovou expozici, by měla být recipročně uplatněna.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

([2]) Doporučení Evropské rady pro systémová rizika ze dne 4. dubna 2013 o průběžných cílech a nástrojích makroobezřetnostní politiky (ESRB/2013/1) (Úř. věst. C 170, 15.6.2013, s. 1).

([3]) Ačkoli doporučení ESRB nejsou právně závazná, jsou spjata s postupem „konej, nebo vysvětli".

([4]) Doporučení Evropské rady pro systémová rizika ze dne 18. června 2014 o pokynech ke stanovení sazeb proticyklických kapitálových rezerv (ESRB/2014/1) (Úř. věst. C 293, 2.9.2014, s. 1).

(10) Toto doporučení poskytuje příslušným orgánům pokyny ve vztahu k přijímání recipročních opatření v návaznosti na opatření makroobezřetnostní politiky jiných příslušných orgánů. Opatření makroobezřetnostní politiky, která aktivoval jeden členský stát a která jsou v tomto doporučení uvedena, by měla být ve všech dalších členských státech recipročně uplatněna. Opatření makroobezřetnostní politiky budou uvedena v tomto doporučení, pokud příslušný aktivační orgán požádá o reciprocitu a pokud ESRB žádost o reciprocitu považuje za důvodnou. S cílem zajistit účinnost ujednání o dobrovolné reciprocitě je důležité, aby ESRB byla o těchto opatřeních vyrozuměna včas a dostatečně podrobně, a to za pomoci standardizovaného vzoru.

(11) V zájmu zajištění účinnosti ujednání o dobrovolné reciprocitě se očekává, že příslušné orgány přijmou reciproční opatření v přiměřené lhůtě. Delší lhůty budou doporučeny v případě opatření, která nejsou k dispozici ve všech jurisdikcích.

(12) Záměrem tohoto doporučení je obsáhnout všechna opatření makroobezřetnostní politiky bez ohledu na to, kterou částí finančního systému se zabývají. Na základě mandátu ESRB obsaženého v nařízení (EU) č. 1092/2010 oblast působnosti tohoto doporučení přesahuje uplatňování makroobezřetnostních nástrojů ve smyslu směrnice 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 575/2013. Záměrem tohoto doporučení je tedy obsáhnout i opatření, která nebyla v právu Unie harmonizována. Oblast působnosti tohoto doporučení podléhá příslušné jurisdikci příslušných orgánů a uplatňuje se na opatření makroobezřetnostní politiky, jež příslušné orgány mohou na základě svého mandátu přijmout či aktivovat.

(13) Vnitrostátní příslušné orgány, pověřené orgány, jakož i makroobezřetnostní orgány a Evropská centrální banka (ECB) (v případě členských států, které se účastní jednotného mechanismu dohledu) se považují za příslušné orgány, a to zejména tehdy, pokud jsou oprávněny přijímat nebo aktivovat opatření makroobezřetnostní politiky. Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ([1]) a nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 468/2014 ([2]) ECB svěřují zvláštní úkoly v oblasti dohledu. ECB může uplatňovat vyšší požadavky týkající se kapitálových rezerv nebo opatření přísnější než ta, která uplatňují vnitrostátní pověřené orgány. Za tímto výhradním účelem se má za to, že ECB případně je příslušným nebo pověřeným orgánem a má všechny pravomoci a povinnosti, které mají příslušné a pověřené orgány na základě příslušných právních předpisů Unie.

(14) Nová opatření makroobezřetnostní politiky, jež přijaly členské státy účastnící se jednotného mechanismu dohledu, musí projít příslušnými koordinačními postupy v rámci jednotného mechanismu dohledu. Recipročním ujednáním ve smyslu tohoto doporučení nejsou dotčeny tyto vnitřní koordinační postupy v rámci jednotného mechanismu dohledu, přičemž ESRB začne posuzovat reciprocitu až poté, co byly vnitřní koordinační postupy v rámci jednotného mechanismu dohledu ukončeny.

(15) Orgány mohou vyjmout poskytovatele finančních služeb s nepodstatnou expozicí vůči zjištěnému makroobezřetnostnímu riziku v aktivační zemi (zásada *de minimis*). Jedná se o vnitrostátní diskreční pravomoc, kterou však orgány rovněž nemusí uplatňovat, pokud reciprocitu považují za zásadní.

(16) S cílem zajistit, aby opatření makroobezřetnostní politiky byla transparentní a odpovědná a aby tato opatření byla účinně provedena, měly by příslušné orgány v rámci své obecné strategie pro komunikaci opatření makroobezřetnostní politiky zavést strategii pro komunikaci žádostí o reciprocitu a všech recipročních opatření. Ve vztahu k žádostem o reciprocitu je obzvláště důležité, aby všem dotčeným orgánům byly včas poskytnuty všechny informace, které jsou relevantní a nezbytné pro příslušné rozhodovací procesy. Stejně tak je důležité, aby zúčastněné strany (včetně přímých adresátů opatření makroobezřetnostní politiky) byly včas v plném rozsahu informovány o všech opatřeních makroobezřetnostní politiky, která jsou pro ně relevantní.

(17) Postup doporučený tímto doporučením a rozhodnutím ESRB/2015/4 ([3]) je koncipován tak, aby byl co neúčinnější za účelem dosažení dobrovolné reciprocity. V souvislosti s nadcházejícím přezkumem unijního rámce pro makroobezřetnostní politiku a v souladu s možnými změnami stávajícího souboru nástrojů by však Evropská komise měla zvážit, zda a jakým způsobem by ujednání o dobrovolné reciprocitě ve smyslu tohoto doporučení mohlo být s cílem podpořit účinnost vnitrostátních makroobezřetnostních politik nejlépe zakotveno v právu Unie. Návrh Evropské komise by měl v ideálním případě vycházet z ujednání o dobrovolné reciprocitě, jak je rozpracováno v tomto doporučení a v kapitole 11 příručky ESRB s názvem „ESRB Handbook on Operationalising Macroprudential Policy in the Banking Sector“ (dále jen „příručka ESRB“) ([4]).

([1]) Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63).

([2]) Nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 468/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se stanoví rámec spolupráce Evropské centrální banky s vnitrostátními příslušnými orgány a vnitrostátními pověřenými orgány v rámci jednotného mechanismu dohledu (nařízení o rámci jednotného mechanismu dohledu) (ECB/2014/17) (Úř. věst. L 141, 14.5.2014, s. 1).

([3]) Anglické znění je k dispozici na internetových stránkách ESRB www.esrb.europa.eu.

([4]) Zveřejněno na internetových stránkách ESRB www.esrb.europa.eu.

(18) Doporučení ESRB se zveřejňují poté, co generální rada o svém záměru je zveřejnit informovala Radu a dala jí příležitost se k tomuto záměru vyjádřit,

PŘIJALA TOTO DOPORUČENÍ:

ODDÍL 1

DOPORUČENÍ

Doporučení A - Hodnocení přeshraničních účinků vlastních opatření makroobezřetnostní politiky přijatých příslušnými orgány

1. Příslušným aktivačním orgánům se doporučuje, aby před přijetím svých vlastních opatření makroobezřetnostní politiky zhodnotily přeshraniční účinky provedení těchto opatření. Přinejmenším by měly být zhodnoceny kanály přeshraničních dopadů ve formě úpravy rizik a regulatorní arbitráže, a to za pomoci metodiky vymezené v kapitole 11 příručky ESRB.

2. Příslušným aktivačním orgánům se doporučuje, aby zhodnotily možné:

   a) přeshraniční účinky (úniky a regulatorní arbitráž) provádění opatření makroobezřetnostní politiky v jejich jurisdikci a

   b) přeshraniční účinky navrhovaných opatření makroobezřetnostní politiky na jiné členské státy a na vnitřní trh.

3. Příslušným aktivačním orgánům se doporučuje, aby alespoň jednou ročně sledovaly vznik a vývoj přeshraničních účinků opatření makroobezřetnostní politiky, jež zavedly.

Doporučení B - Oznámení a žádost o reciprocitu vlastních opatření makroobezřetnostní politiky přijatých příslušnými orgány

1. Příslušným aktivačním orgánům se doporučuje, aby ESRB o opatřeních makroobezřetnostní politiky vyrozuměly, jakmile jsou přijata, avšak nejpozději dva týdny po jejich přijetí. Oznámení by měla obsahovat hodnocení přeshraničních účinků a nezbytnost reciprocity ze strany příslušných orgánů. Příslušné aktivační orgány se vyzývají k tomu, aby informace poskytovaly v anglickém jazyce za použití vzorů zveřejněných na internetových stránkách ESRB.

2. Považuje-li se reciprocita ze strany ostatních členských států za nezbytnou k zajištění účinného fungování příslušných opatření, příslušným aktivačním orgánům se doporučuje, aby ESRB předložily žádost o reciprocitu spolu s oznámením tohoto opatření.

3. Pokud opatření makroobezřetnostní politiky byla aktivována před přijetím tohoto doporučení nebo pokud při prvotním zavedení těchto opatření nebyla reciprocita považována za nezbytnou, avšak příslušný aktivační orgán následně rozhodl, že tato reciprocita je nezbytná, příslušným aktivačním orgánům se doporučuje, aby ESRB předložily žádost o reciprocitu.

Doporučení C - Reciprocita opatření makroobezřetnostní politiky přijatých jinými příslušnými orgány

1. Příslušným orgánům se doporučuje, aby recipročně uplatnily opatření makroobezřetnostní politiky, která byla přijata jinými příslušnými orgány a jejichž reciproční uplatnění doporučila ESRB.

2. Příslušným orgánům se doporučuje, aby recipročně uplatnily opatření makroobezřetnostní politiky uvedená v tomto doporučení, a to tak, že provedou opatření makroobezřetnostní politiky, které je stejné jako opatření, které provedl aktivační orgán. Není-li stejné opatření makroobezřetnostní politiky ve vnitrostátní legislativě k dispozici, příslušným orgánům se doporučuje, aby po konzultaci s ESRB toto opatření recipročně uplatnily tak, že přijmou opatření makroobezřetnostní politiky, které je k dispozici v jejich jurisdikci a jehož účinek je v nejvyšší míře rovnocenný aktivovanému opatření makroobezřetnostní politiky.

3. Není-li doporučena konkrétní lhůta pro reciproční uplatnění opatření makroobezřetnostní politiky, příslušným orgánům se doporučuje, aby reciproční opatření makroobezřetnostní politiky přijaly nejpozději ve lhůtě tří měsíců od zveřejnění poslední změny tohoto doporučení v Úředním věstníku Evropské unie. Přijatá a reciproční opatření by měla mít pokud možno stejné aktivační datum.

Doporučení D - Oznámení reciprocity opatření makroobezřetnostní politiky přijatých jinými příslušnými orgány

Příslušným orgánům se doporučuje, aby ESRB vyrozuměly o tom, že recipročně uplatnily opatření makroobezřetnostní politiky jiných příslušných orgánů. Oznámení by měla být zaslána nejpozději jeden měsíc po přijetí recipročního opatření. Orgány, které činí oznámení, se vyzývají k tomu, aby informace poskytovaly v anglickém jazyce za použití vzoru zveřejněného na internetových stránkách ESRB.

ODDÍL 2

PROVÁDĚNÍ

1. **Výklad pojmů**

Pro účely tohoto doporučení:

a) „aktivací“ se rozumí uplatňování opatření makroobezřetnostní politiky na vnitrostátní úrovni;

b) „přijetím“ se rozumí rozhodnutí příslušného orgánu, pokud se týká zavedení, recipročního uplatnění nebo změny opatření makroobezřetnostní politiky;

c) „finanční službou“ se rozumí služba bankovní, úvěrové, pojišťovací, investiční či platební povahy nebo povahy osobního důchodu;

d) „opatřením makroobezřetnostní politiky“ se rozumí opatření, jehož předmětem je předcházení a zmírňování systémového rizika ve smyslu čl. 2 písm. c) nařízení (EU) č. 1092/2010 a jež příslušný orgán přijal nebo aktivoval podle práva Unie nebo vnitrostátního práva.

e) „oznámením“ se rozumí písemné oznámení v anglickém jazyce, které ESRB adresují příslušné orgány včetně ECB podle článku 9 nařízení (EU) č. 1024/2013, které se týká opatření makroobezřetnostní politiky přijatého zejména v souladu s článkem 133 směrnice 2013/36/EU a článkem 458 nařízení (EU) č. 575/2013 a jímž může být žádost členského státu o reciprocitu učiněná zejména v souladu s čl. 134 odst. 4 směrnice 2013/36/EU a čl. 458 odst. 8 nařízení (EU) č. 575/2013;

f) „reciprocitou“ se rozumí ujednání, podle něhož příslušný orgán v jedné jurisdikci uplatní opatření makroobezřetnostní politiky, které je stejné jako opatření stanovené příslušným aktivačním orgánem v jiné jurisdikci nebo je tomuto opatření rovnocenné, na finanční instituce v rámci jurisdikce příslušného orgánu, pokud jsou v jurisdikci příslušného orgánu vystaveny stejnému riziku;

g) „příslušným aktivačním orgánem“ se rozumí příslušný orgán, který odpovídá za uplatňování opatření makroobezřetnostní politiky na vnitrostátní úrovni;

h) „příslušným orgánem“ se rozumí orgán pověřený k tomu, aby přijímal nebo aktivoval opatření makroobezřetnostní politiky, a to zejména:

i) pověřený orgán v souladu s kapitolou 4 směrnice 2013/36/EU a článkem 458 nařízení (EU) č. 575/2013, příslušný orgán ve smyslu čl. 4 odst. 1 pododst. 40 nařízení (EU) č. 575/2013, ECB v souladu s čl. 9 odst. 1 nařízení (EU) č. 1024/2013; nebo

ii) makroobezřetnostní orgán s cíli, mechanismy, pravomocemi, požadavky týkajícími se odpovědnosti a jinými znaky vymezenými v doporučení Evropské rady pro systémová rizika ESRB/2011/3 ([1]).

2. **Výjimky**

1. Příslušné orgány mohou rozhodnout, že se na poskytovatele finančních služeb v jejich jurisdikci nebude vztahovat určité reciproční opatření makroobezřetnostní politiky, pokud tito poskytovatelé finančních služeb mají nepodstatné expozice vůči zjištěnému makroobezřetnostnímu riziku v jurisdikci, v níž příslušný aktivační orgán uplatňuje předmětné opatření makroobezřetnostní politiky (zásada *de minimis*). Obdobně jako v případě postupu přijatého pro protickyklické kapitálové rezervy v článku 130 směrnice 2013/36/EU mohou orgány rozhodnout, že poskytovatele finančních služeb s expozicemi pod stanovenou prahovou hodnotou osvobodí od recipročního uplatnění tohoto opatření makroobezřetnostní politiky. Vyžaduje se, aby příslušné orgány ESRB vyrozuměly o těchto výjimkách za použití vzoru pro oznamování recipročních opatření, který je zveřejněn na internetových stránkách ESRB. Při používání zásady *de minimis* musí orgány pozorně sledovat, zda dochází k únikům a regulatorní arbitráži, a v případě potřeby odstranit mezeru v regulaci.

2. Pokud příslušné orgány opatření již recipročně uplatnily a zveřejnily před tím, než je na základě tohoto doporučení doporučeno reciproční uplatnění tohoto opatření, nemusí být reciproční opatření měněno, a to ani v případě, že se liší od opatření provedeného aktivačním orgánem.

([1]) Doporučení Evropské rady pro systémová rizika ze dne 22. prosince 2011 o makroobezřetnostním mandátu vnitrostátních orgánů (ESRB/2011/3) (Úř. věst. C 41, 14.2.2012, s. 1).

3. **Lhůty a podávání zpráv**

1. Příslušné orgány se vyzývají, aby ESRB a Radě podávaly zprávy o opatřeních, jež přijaly v reakci na toto doporučení, nebo aby v případě nečinnosti poskytly náležité zdůvodnění. Zprávy se zasílají jednou za dva roky; první zpráva musí být předána nejpozději dne 30. června 2017. Zprávy by měly zahrnovat přinejmenším:

a) informace o podstatě a časovém rámci přijímaných opatření;

b) hodnocení účinnosti přijímaných opatření z pohledu cílů sledovaných tímto doporučením;

c) podrobné odůvodnění výjimek udělených podle zásady *de minimis* spolu s podrobným odůvodněním nečinnosti či jakéhokoli odchýlení od tohoto doporučení včetně případného prodlení.

2. V případě sdílené odpovědnosti by měly příslušné orgány svůj postup vzájemně koordinovat, aby nezbytné informace poskytly včas.

3. Příslušné orgány se vyzývají, aby ESRB o všech navrhovaných opatřeních makroobezřetnostní politiky informovaly při nejbližší možné příležitosti.

4. Reciproční opatření makroobezřetnostní politiky se považuje za rovnocenné, má-li pokud možno:

a) stejný hospodářský dopad;

b) stejnou oblast působnosti a

c) stejné důsledky (sankce) v případě neplnění.

4. **Změny tohoto doporučení**

Generální rada rozhodne o tom, zda je třeba provést změnu tohoto doporučení. Tato změna zahrnuje zejména všechna dodatečná či pozměněná opatření makroobezřetnostní politiky, která mají být recipročně uplatněna, ve smyslu doporučení C a související přílohy, které obsahují informace o konkrétním opatření. Je-li pro splnění jednoho nebo více doporučení nutné iniciovat přijetí právních předpisů, generální rada může lhůty uvedené v předchozích odstavcích rovněž prodloužit. Generální rada může zejména rozhodnout, že provede změnu tohoto doporučení v návaznosti na přezkum rámce pro povinné uznávání podle práva Unie, který provede Evropská komise, nebo na základě zkušeností s fungováním ujednání o dobrovolné reciprocitě, zavedeného tímto doporučením.

5. **Sledování a hodnocení**

1. Sekretariát ESRB:

a) napomáhá příslušným orgánům tím, že usnadňuje koordinované podávání informací, poskytuje jim příslušné vzory a v případě nutnosti upřesňuje postup a lhůty pro dodržování tohoto doporučení;

b) ověřuje dodržování tohoto doporučení ze strany příslušných orgánů, a to mj. i poskytnutím pomoci na jejich žádost, a předkládá zprávy o dodržování tohoto doporučení generální radě.

2. Generální rada hodnotí přijatá opatření a zdůvodnění oznámená příslušnými orgány a případně rozhoduje o tom, zda toto doporučení nebylo zohledněno a zda příslušné orgány řádně nezdůvodnily svou nečinnost.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 15. prosince 2015.

Předseda ESRB

Mario DRAGHI